הגיע! ראה! ניצח!

כבר שלוש שנים מבקש הילד שנקנה לו עדשות־מגע. וכבר שלוש שנים אנחנו מסרבים בעקשנות. ילד, שהחדר שלו נראה כמו איזור־הרעש בארמניה, כפות ידיו נראות, בדרך כלל, כמו ידיו של פועל־מתכת ותיק, הפיזור שלו בא לו בירושה מאמא שלו וחוסר־האחריות בא לו מאבא שלו, אין לו צורך בעדשות־מגע.

לפי מיטב ידיעתי — שאלתי חברים וחברות — עדשות־מגע זה דבר מאוד עדין שצריך להוריד בלילה, לשים בתמיסות שונות, להרכיב שוב בבוקר, לא לאבד, לא ללכלך, ולא להפיל לא בכוונה (לא בכוונה היא מילת־המפתח של הילד). וזה שהילד בן ה־13 חושב שהוא יהיה יותר חתיך בלי מישקפיים, זו באמת לא בעייה של ההורים, שבעינינו, אגב, הוא כבר חתיך משגע.

הסברנו לילד את התיאוריה שלנו וחשבנו שעכשיו יהיה שקט לכמה שנים. הבעייה היחידה היתה

הוראות־שימוש לעדשות־מגע
החברה מספקת את חומרי־הניקוי

שהילד קורא הכל. הוא קורא ספרים, עיתונים, שבועונים, תוויות של קופסות־שימורים. אפילו פרוספקטים של אקמול הוא קורא.

וכך, יום אחד, לפני כחודש, בא הילד, התיישב לידינו בסלון ואמר, בפעם המאה, שהוא נורא רוצה עדשות־מגע. ענינו לו, בפעם המאה, שזה לא בא בחשבון. ואז הילד שאל: „אם יום אחד, כשימציאו עדשות שצריך להוריד, נניח, רק פעם בשבוע, שלא צריך לטפל בהן כמעט בכלל, ואם, נניח, שפעם בחודש הן יילכו לאיבוד, אבל שבמקומן אפשר יהיה לקבל עדשות חדשות ללא כסף, האם במיקרה כזה תיקנו לי עדשות?"

בשימחה רבה מאוד ניענענו שנינו, אביו ואני, את הראש ואמרנו בשימחה: „כשימציאו דבר כזה, מיד ניקנה לך, בסדר?" „בסדר גמור," אמר הילד, „תיקנו לי עכשיו. כי כבר המציאו. הנה מודעת־הפירסום."

טוב, כדי לקצר את הסיפור, עוד באותו היום הלכנו לרשת האופטיקה הבינלאומית ברחוב אלנבי. תוך חמש דקות בדקו את ראייתו של הילד, התאימו לו עדשות, ואמרו לנו ללכת ולחזור למחרת, כדי לראות איך הוא מרגיש איתן (לא שילמנו גרוש). למחרת הילד חזר, ושם לימדו אותו כיצד להכניס ולהוציא את העדשות, פעולה שצריך לעשות רק פעם בשבוע. אחרי הסתגלות של שבועיים הם ביקשו את התשלום.

עם העדשות אפשר לישון, להתרחץ, לשחות ו...בעצם הכל. פעם בשבוע צריך להוריד אותן ללילה אחד ואחרי ארבעה שבועות באים למרכז, מורידים את העדשות, זורקים לזבל ומקבלים זוג עדשות חדשות. החברה מספקת את חומרי הניקוי וכל השאר.

המחיר 600 שקל לשנה — ולפי הניסיון שלנו, כלומר של הילד — זו הצלחה גרולה.

רק בישראל

היו לנו אורחים מחו"ל ורצינו להראות להם איך אוכלים בארץ ישראל. מאחר והמיסעדה הי־חידה בארץ שעל כרטיס־הביקור שלה כתוב „מיסעדה עברית" היא התרוזד הוורוד שמנו פע־מינו לשם.

זאת מיסעדה מצויינת. האוכל המוגש בה הוא טעים ומיוחד ומוגש בצורה יפהפיה, ובעיקר אינו פוזל לשום מיטבח חוצלארצי.

אכלנו חזה מולרד בנענע, פרוסות בקר בפי־טריות ירדן, מוח מטוגן באיזה רוטב נהדר וכו' וכו'.

בסוף הארוחה הטובה ניגש אלינו בעל־המיסעדה, שהוא גם הטבח, ושאל אם נהנינו. תוך כדי שיחה פנה האיש, הלבוש ביגדי טבח, אל אחד ממלצריו ואמר לו: „קפוץ תביא לי קייטרינג מבצלאל," והמשיך לדבר איתנו ולספר לנו איך נהיה טבח כזה טוב, ומה בכלל המצב של ה־מיסעדות בארץ.

עוד הוא מדבר והמלצר חוזר למיסעדה כש־בידו פיתה ממולאת בפלפל, והוא מגיש אותה לטבח. אז ישבנו, אנחנו מול השולחן עם המאכלים העדינים, היפים והיקרים, ולידינו בעל־המיסעדה־הטבח שאכל מנת פלפל משוק בצלאל בתיאבון גדול.

האורחים שלנו אמרו שבכל אלפי המיסעדות שבהן אכלו במשך חייהם, דבר כזה הם עוד לא ראו, ורק בשביל זה היה כדאי לבוא לארץ ישראל.

אתם לא מאמינים? במה אתם רוצים שאני אשבע? אין בעייה.

הגיינה באריזות

מאז שפרץ האיידס לחיינו (חס וחלילה, טפו, טפו, טפו) מתעשרים כל יצרני תכשירי ההגיינה. מעולם — כך אמר לי הרוקח השכונתי — לא היינו כל־כך נקיים, מצוחצחים וסטריליים כמו בשנתיים האחרונות.

אז מה חדש בשטח ההגיינה?

בלוז — מטליות לחות חד־פעמיות לניקוי טלפונים, מקלדות מחשבים, מכונות חישוב וכ־תיבה, שקעים חשמליים, אביזרים שולחניים, יד־יות שונות וכל דבר הצובר אבק וזקוק למטלית לחה, אך לא רטובה.

6.90 שקלים לקופסה ובה 100 מטליות.

פריש — מנקה ומחטא אסלות. נוזל סמיך הנצמד לדפנות האסלה, מנקה כתמים ומשמיד חיידקים. 5.90 שקלים לבקבוק.

סטריליט — מטליות המכילות חומר מחטא לשמירה על סטריליות. רוצה לדבר בטלפון צ־בורי, שלוף סטריליט. הולך לשרותים במיסעדה או בבית־מלון — שלוף סטריליט. רוצה ראש נקי מדאגות — שלוף סטריליט. 5.95 שקלים למיכל.

נקיונית — מטליות לניקוי כתמים עקשניים כמו זפת, שמן מכוניות, צבע, דבק וכו'. המטליות ספוגות במעט נפט המסיר את הכתמים. מיד לא־חר הניגוב מופיע ריח בושם עדין. 4.95 שקלים.

פרינט — חומר־שטיפה לפירות ולירקות המ־סיר את חומרי ההדברה מהפרי וקוטל מיגוון רחב של חיידקים הנמצאים על פירות וירקות. שטיפה בפרינט מאריכה את משך טריות הפרי. 6.90 שקלים לבקבוק.

חומר מחטא
רוצה ראש נקי מדאגות?

לניקוי כתמים עקשניים
ריח בושם עדין

מטליות לחות חד־פעמיות
לח, אך לא רטוב

חומר שטיפה לירקות ולפירות
קוטל חיידקים

שיחת־חולין עם אמא שלי

שלום, אמא.
שלום שלום, נו, מה נשמע? קר אצלכם?
קר מאוד.
את לובשת קומבינזון?
בטח.
ותחתונים חמים?
בוודאי.
אני מקווה שהתנורים דולקים אצלכם.
נו, איך לא?
לילדים יש נעלי־בית?
כמובן.
איפה הכובעים והכפפות שסרגתי לילדים?
מה זאת אומרת? על הראשים ועל הידיים שלהם.
ואת לובשת צעיף חם כשאת יוצאת?
מה זאת אומרת?
וכשאת קמה בלילה מהמיטה, את דורכת על השטיח?
בוודאי! רק על השטיח!
אני מקווה שלכל המישפחה יש מעילים חמים.
לכולם יש מעילי־צמר עם פרווה.
ואל תהיי לי חכמה ותשאירי חלון פתוח בלילה.
בשום אופן. הכל סגור ומסוגר.
תגידי, מותק, למה את משקרת לאמא שלך?
יש לי ברירה?